

El món té sentit

Dm, 22/04/2014 per Catalunya Franc...

[Catalunya Franciscana](#)

(Fra Josep Manuel Vallejo) L'escriptor Éric-Emmanuel Schmitt, que havia crescut en un ambient ateu, conta que quan era adolescent ho passà molt malament, fins al punt de tenir pensaments de suïcidi perquè per a ell el món no tenia sentit.

Però un dia al col·legi els van portar a l'assaig d'una òpera. I en el moment de cantar la soprano, va quedar de tal manera subjugat per la bellesa d'aquell cant, que va dir: "El món té sentit!". Un món on es dóna tanta bellesa, val la pena de viure!

La Resurrecció de Crist, celebrada en aquesta vetlla pasqual, tan bella, tan densa, tan profunda..., amb unes lectures tan precioses..., ens fa experimentar, com Schmitt: "El món té sentit, val la pena de viure...!"

La Resurrecció és aquella llum que ens fa sentir impulsos de pau, que ens il·lumina per dins i ens fa veure amb altres ulls, ens fa mirar els nostres germans amb tendresa, amb compassió. Ens fa captar la Bellesa de la Creació, ens fa extasiar-nos amb un bell quadre de pintura, o amb una bella simfonia... Ens fa commoure davant el patiment dels pobres, dels malalts.

La Llum de la Resurrecció que ens il·lumina des de dins, ens fa comprendre el sentit de l'Esclat i ens ensenya a identificar la Paraula Vivent escrita amb la nostra vida. I ens desperta a la Joia de llegir-la i contemplar-hi els gestos i actituds de Jesús.

La joia de la Resurrecció, aquests impulsos interiors que el Senyor ens regala de tant en tant, de pau, de dolcesa, de serenor..., ens fan experimentar amb convicció: "...Aquest món té sentit...! Hi ha motius per a l'Esperança!"

En un món tan trist, tan desanimat, el rostre dels qui creiem en la Resurrecció és

una espurna, una espelma de Joia i d'Esperança enmig de la Foscor.